

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn.s pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'60	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Num.s atrassats des 2.º tom...	0'06	»
Id. id. des 1.º tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.	3 mesos.....	0'85
	1 any.....	3'25
Dins España ..	3 mesos.....	1'00
	1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangé.	3 mesos.....	1'00
	1 any.....	5'50

TRES ARITMÈTIQUES DISTINTES

Y UNA SOLA CIÈNCIA MATEMÀTICA VERTADERA.

—¡Bòn dia, Andreuet! ¿Còm te va Felip? Vòltros los ja no'm veniu à veure may. Digaumè: ¿qu'heu mudat d'escola?

—Jò li diré, Don Tòni: mon-pare tròba qu'es hora de qu'aprença ofici, y m'ha posat d'apreneut à una estampa ó imprenta.

—Molt bé; molt bé. ¿Y tú Felip?

—Jò, per semblant motiu estich de mosso à una rellotgeria.

—Vamos: n'estich content. Procura essè aplicats, y no obliden per axò de repassa desiara sa pòca lletra que vos he enseñada; perqu'heu de sèbre que s'homo, en qualsevòl carrera qu'aprença, necessita tant còm es pá es lletgí bé y s'escriure corrent.

—En tant no mos n'oblidám, Don Tòni, en quant ara tots dos volèm torná ses vellades perque mos enseñy s'Aritmètica. Els mèstres diuen que mos es tan necessari es sebrerlè per arribá à essè hòns menestrals de l'art qu'aprenim.

—Tènen moltíssima de rahó. Sèys, ydò, un ratet; y vos faré quatre preguntes per sèbre à quin'altura vos trobau de sa primera retgla qu'es diu *Sumar*.

—Jò crech que tots dos de sumá ja'n sabrèm bé; quant no sia més que per sa práctica de dins l'ofici que cadascun de nòltros té.

—Ara heu veurèm. Comensa tú, Andreuet; y contesta à lo que te vaitx à demaná: ¿Un y un, quants fan?

—Quatre.

—¡Qu'es axò! No estigues distrèt que ara acabas de dí un solemne desbarat.

—Jò crech que no, señó Mèstre.

—¡Còm, no! ¿Si tú tròbes que un y un fan quatre, que farán dos y dos?

—Dos y dos, farán sis.

—L'erras de cap à pèus. Axò es un altre desbarat més gròs qu'una casa. Lo que fa sis, son tres y tres.

—Perdon, señó Mèstre. Tres y tres fan vuyt.

—¡Jesús! ¡Jesús! ¡Andreuet! Escoltèm bé. Jò no t'he demanat quants feyan quatre y quatre, sinó tres y tres

—Ja heu he entès, señó Mèstre. Si m'hagués preguntat quants feyan quatre y quatre li hauria contestat que dotze.

—¡Per amor de Deu! ¡Y còm está tan desgavellat es téu cap! Tú sempre has estat un poch massa viu de potències, y en tot hey vèus més que no hey há. Calma, calma, Andreuet; y pensa molt en ses còses abans d'obrí sa boca, per podè acertá. Segons els téus contes pèsims, si quatre y quatre fèssen dotze; vuyt y vuyt farián vint y quatre; y ja veus qu'axò no pòt essè.

—Té rahó que no pòt essè, señó Mèstre; perque vuyt y vuyt no fan més que vuyt.

—Vaja un enfilay de quantrediccions y embusteries. ¿Qu'hey dius tú, Felip? ¿No tròbes qu'es téu amich no contesta avuy gayre bé?

—Massa qu'heu tròb, señó Mèstre. Cap mica bé.

—Ydò, vejèm tú si acertarás més qu'èll. ¿Quants fan vuyt y vuyt?

—¿Vuyt y vuyt?... Quatre.

—Axí, gallet. Altre boñy m'ha eixit, y un que n'tenia son dos. ¿Y quatre y quatre que n'Andreu diu que son dotze; que seran?

—Vuyt.

—En nòm del Esperit Sant qu'al manco n'has endevinada una. Reflexiona, ydò, que si quatre y quatre fan vuyt, no pòt essè may que vuyt y vuyt, fassen quatre.

—Vostè tindrà que perdoná, señó Mèstre. Vuyt y vuyt no son més que quatre.

—¡Vaja una casta rara de sumá!... ¿Y sèt y sèt, que farán?

—Dues.

—¡Pareix que mos componèm! ¿Y nou y nou.

—Son sis.

—Còm més va més vèla. N'Andreu se pèrd sempre per fé llarch, y tú per fé curt. En ses matemàtiques, no hey pòt havè llarch ni curt, sinó la justicia y la veritat y rès més.... Dèu y dèu fan

vint, y sempre farán vint, y ningú pòt dí lo contrari.

—Don Tòni, perdon; que dèu y dèu no son més que vuyt, (digué En Felip.)

—Ja tornám amb so vuyt, (contestá es Mèstre.)

—Y jò dich que no son més que sis, (replicá n'Andreuet.)

—Callau, callau, y no digneu més ximpleses. ¿Tots aquests desbarats heu aprèsos d'ensá qu'heu deixada sa méua escola?

—Señó Mèstre. Jò no veitx que sían desbarats, sinó veritats, (digué En Felip.)

—¡Bona casta de veritats!

—Jò li puch prová que totes ses méues respòstes son cèrtes y justes.

—¡Qu'has de prová, tú, may semblants absurdos!

—M'escolt un poch y vostè se vencerá de que teuch rahó.

—Ja escolt. Meèm que dirás.

—Ja sab que jò fas de rellotgé. Lo que cont sempre à cas Mèstre son hòres; y per lo mateix, si demunt les vuyt n'hi'n pòsa altres vuyt, serán les quatre. Si demunt les sèt n'hi'n pòsa altres sèt serán les dues. Y si demunt les nou n'hi'n pòsa altres nou serán les sis.

—Ara t'entench; y mirada sa suma baix d'aquest punt de vista, dich que tens rahó. Segons sa téua Aritmètica aplicada als rellòtges; tres y sis farán nou y nou y sis farán tres.

—Just y cabal.

—Y axò es una veritat que no contradiu s'Aritmètica fundamental qu'es sa que tú deus aprendre primé que cap altre, per contestá de manera que ningú puga creure que dius un desacèrt.... Anèm à veure si corretgirèm els desbarats de n'Andreu qu'els ha dits d'els més garrafals que se coneixen.

—Jò també, señó Mèstre, estich dispòst à sostení totes ses méues contestacions, (contestá n'Andreu.)

—Axò si qu'es prometre molt, Andreuet. Si tú pròves els absurdos qu'has sentats diré qu'ets el dimèni. Recordèt que m'has dit que un y un eran quatre; dos y dos, sis; tres y tres, vuyt; y quatre y quatre, dotze.

—Sí señó; es cèrt: perque jò còm a hòn estampadó cont ses lletres qu'entran dins ses paraules. Qu'heu mir y veurá còm he dit sa veritat justa y cabal.

—Efectivament: també tú tens moltíssima de rahó. ¿De manera que segons sa téua Aritmètica especial, dos y dos fan sis; y sis y sis, farán sis; y deù y deù, farán també sis.

—Sí, señó Mèstre. ¿Y que no es axí?

—Mirat baix d'es punt de vista que tú ho miras, es una còsa cèrta; però te repeteisch lo qu'he dit suara à n'En Felip. Has de sèbre diferenciá ses còses, perque qui t sentí parlá no diga qu'ets un ase.

Ara vòltros amb axò podreu reflexioná lo que son ses còses d'aquest mon. Jò dich y pròv que deù y deù son vint; tú, que son sis; y En Felip que son vuyt. Ninguns mos avenim y tots tenim rahó. Y no obstant ses Matemàtiques son la ciència de la veritat que no pòt mentí ja-may.

¡Oh Señó! Lo mateix passa avuy en dia amb moltes questions qu'hey ha en la Terra. Un sosté consequències y principis que son del tot oposats y contradictòris amb los d'els altres. Lo que per uns son acsiòmes, p'els altres son absurdos; y si ecsaminám es fèts amb uys de sana filosofia cristiana, tots parteixen d'un mateix punt científich y son fiys d'una mateixa veritat filosòfica.

Molts se pèrden perque desconeixen aquesta veritat primordial al ferse partidaris de determinada escòla.

Quant els homos vòlen destruhí es principis fundamentals de sa verdadera doctrina y entronisar còm a tals el d'una aplicació determinada, qu'encara que cèrta no admèt s'essè generalisada, podèm dí que l'erran de cap à pèus y que sos partidaris son uns cègos en sa màteria, qu'han mesté encara s'aná à escòla còm vòltros mateixos per veurerhí més clá.

Anau, atlotets, y tornau demá es vespre y parlarèm un poch de sa retgla que es diu *Restar*.

PEP D' AUBEÑA.

DÈCIMES DESBARATADES.

A dins un niu de formigues
Un elefant hey va entrá
Y amb sa trompa va toniá
Una partida de bigues,
Y caygueren cent mil figues
De demunt es Puig-majó
Qu'hey havia duyt Sansó
Quant era soldat del Papa,
Mentres Frá Gil de la Trapa
Torrava un botifarró.

Quant David l'arpa tocava
A n'es castell de Cabrera,
Mèstre Tomeu Greixonera
Unes vases ajustava;

Y de dins una flòr blava
Sortiren sètcents infants
Que tots tornaren gegants,
Y à demunt Cala-majó
Féren tróssos un meló
Qu'estava plè de gorans.

Quant el Beato Ramon
Tenia no més dos anys
S'en volgué aná à veure 'ls bañs
D'el temple de Salomon;
P'es camí vé En Robinson
Qu'anava amb Sant Massiá
Y tal trómpada va dá
A n'els garrons de ma tia
Que dins una xerovia
Noè los hi aná à curá.

Dos cans llabrés amb un cranch
A corre es desafiaren
Y p'es camí s'engangaren
Dins un plat de menjá-blanch.
Véren un esclata-sanch
Rodat de cinquanta ausines
Totes duyan esclavines
Forrades de tisú d'ò
Que causavan molta pò
A n'el Rey de Filipines.

Just devóra Sarracó,
Un dia venguent d' Artá,
Una sípia vaitx trobá
Jugant amb un erissó;
Va sortí el señó Reció
Vestit amb una pallisa
Que li dugueran d' Ervissa
Teixida de pèl de rana
Que l'hey regalá Santa Ana
Es dia que sortí à missa.

Quant En Picolin dugué,
Sa nòstra gran Catedral
Que passás p'es séu Rafal
Volia es jutge Olivé.
Y En Gelat es carnicé
Perqu'era dins Carnes-tòltes
Va dí: per devall ses vòltes
Está decretat que pás;
Y dins un tròs de cabás
La Sèu hey feya revòltes.

A demunt sa Dragonera
Ses fiyes de Simeon
Ballavan es *rigodon*
Qu'es trèt de sa Bullenguera;
De demunt una parera
Les se mirava Tobías
Quant va veure dins Conies
Sa duquesa de Toscana
Més vermeya que sa grana
Que cantava unes folies.

Feyan un feix de filetes
Per dú à Binissalèm
Quant vengué Matussalèm
A poblarniós ses Illetes,
Y de devall ses faldetes
De madon' Ayna Canay
Sortia es gran beveray
Qu'el Rey En Jaume portava
Quant Mallorca conquistava
Per fer content un fregay.

Demunt es Còll d' En Rebassa
Hey va neixe una murtera
Qu'hey va sembrá mèstre Pere
De llavors de carabassa;
El señó Doctor Llepassa
Feya una petició
A un pòbre segadó
Que d'ensiam estava fart,
Y cansat de segá à l'art
Volia pescá amb faussó.

Un cègo mirava es sòl
De devóra Porto-pí,
Quant amb un vòga-mari
Se passetjava un mussòl;
De ses bañes d'un cargòl
Penjavan quatre moltons
Tan gróssos qu'els séus potons
Pesavan sètcents quintás
Quant es general Fornás
Manava es séus escuadrons.

Quant Noè plantá la viña
Judas estava enfadat
Perque lo havian pelat
Y li curavan sa tiña,
Se mogué una gròssa riña
Entre tots els ervissenchs,
Y anavan molt remolenchs
Es soldats de Tarragona
Perque dalt ca sa patrona
Pujaren quatre flamenchs.

UN SUSCRIPTÓ VÉY.

¡L' HAS FÈTA COM EN PARRETA!

Molts de cuentos hey ha referents à n'aquest ditxo mallorquí, contant uns qu'En Parreta era un lladre d'un pòble de Mallorca, altres qu'era un nòble de Barcelona, etc., però lo que nòltros més creym es qu'En Parreta era un patró mallorquí que va morí à principis d'aquest sigle.

Dotat d'un caràcte massa franch, no sabia gordá els secrets que li confiavan, ni sisquera callá lo que li convenia p'es séu pròpi interés (còm per desgracia succeheix à sa major part de *polles y indiòts* de Palma) y si bé es vé que llavò s'arrepentia de sa séua debilitat, en vista des mal qu'havía fèl sense pensarshó, aviat hey tornava à caure.

Una de tantes y tal vegada sa de major consequència, fonch amb ocasió de havè tengut sa desgracia de caure en mans d'un corsari de Barberia, juntament amb sos altres companys de viatge, à últims d'es sigle passat, qui los s'en va dú à Algé.

Estant allá catius, passant misèries y sufriments, tractaren secretament de fugí à sa primera ocasió que se presentás. Venguda aquesta, després de dies y dies d'esperá, à lo milló, quant ja tot estava preparat, amollá aquest infelís cèrtes paraules qu'havent fèl entrá en sospites als gordians, no sòls redoblaren sa vigilancia sinó qu'ademés los

prengueren declaracions, especialment à n' En Parreta, y havent notat contradicció li aplicaren à éll un *sumante de bastonades* (còm diuen els mòros) que li costaren jaure molts de dies; à n' els altres més cadenes y grillons, y à tots plegats s' esperansa frustrada de recobrá sa llibertat.

D'aquí vé, estimats lectors de L' IGNORANCIA, aquest ditxo populá, si es vé lo que mos contá certa persona de crèdit que neixqué es sigle passat qu' heu sabí de boca d' un d' els mateixos mariners de dita barca.

PIF.

AL PATRIARCA SANT JOSÈP

EN MEMORIA DEL SEU PATROCINI.

Entre los fiys de David
Foreu Josèp tant ditxos
Que 'l nòm de Pare amorós
Vos doná Deu infinit.
Per l' Altíssim designat
Per ser de María Espòs
No hey ha, no, ningú que gòs
De un titol tan elogiat.

Es tanta la dignitat
Que gosau Sant Patriarca,
Que no hey ha sant, ni monarca,
Qu' eus igual en santedat.

El qui es Tot-Poderós
Jesus fill de Deu fét Hòmo
Vos té desde lo séu trèno
Per tutor séu venturós.

Vòstros brassos adorables
Portareu en gran amor
A lo inmèns Creador
De tots los sers admirables.

Vòstra boca cristalina
Tengué la ditxa tan gran
De besá à Jesus infant
Persona la més Divina.

Y per la vòstra gran sòrt
¡Oh, Josèp, sant gloriós!
Protejiunos, amorós,
En la vida y en la mòrt.

P. G. F.

XEREMIADES.

Diumente passat qu' era es primé des mes de Maitx se celebrá à Barcelona sa fésta d' els Jòchs florals que se sòl celebrá cad' any.

Segons diu un ignorant qu' hey assistí va essé molt luhida, y entre ses composicions premiades figura en primer terme sa titulada «Lo Conte mal» de la qu' es autor Don Ramon Picó, mallorquí, que viu à Barcelona. Li donám s' enhorabona al mateix temps que la donám també à n' es distingit escritor rosellonés Mr. Justin Peprats per ses paraules de germandat y bòn afecte que dirigí à Mallorca amb so discurs que pronunciá.

A tots els mallorquins que ténen ver-

tadera fé, nuhu qu' uneix als hòmos amb Deu; qu' estiman sa patria que los va veure neixe y que senten dins son pit sa flamarada del amor font d' inspiració y niu de les families; à tots, escriptors y no escriptors, are los demanam: ¿quant será que sa nòstra fòrsa de voluntat farà una revivaya, y prendrèm s' iniciativa per sa celebració d' uns Jòchs florals mallorquins? A Catalunya en fan, à València en fan, y à Mallorca... à Mallorca... ara los fan es mauech.

*
**

A Córdoba fan fires y féstes à la Mare de Deu de la Salut, y enguañy hey haurá una gran esposició de tota casta de gèneros, d' antiguedats, objectes d' art y de capritxo.

Vamos; no hey ha rès que dí. Per tot, per tot fan Fires y féstes, ménos à Palma.

*
**

Axò si. A Mallorca sa dinamita segueix fent de ses séues. Els pescadós de contrabando no s' escalivan. Ja tenim tres ó quatre mancos dins Campos, no sé quants à Santañy, altres tants à Felanitx; y si sumassem els mancos qu' hey ha dins Mallorca per havé pescat amb dinamita, en podriam fé una compaña de soldats d' una nòva casta. Es molt axò de que no s' agüan encara, ni s' autoridat en pilla cap may.

*
**

Convendria que ses empreses de vapors que fan es tráfeh d' aquí à Barcelona, posassen més esment en sa bòn administració de lo referent à n' els passatgés, especialment à n' els de segona classe.

Deym axò perque devegades succeheixen còses que no haurían de succehí; còm per ecsemple es despatxá dos passapòrts amb so mateix número de camaròt, còm no fa molt de temps que succehí.

També sería convenient qu' aquell lleterero que diu que *no se permite fumar en las cámaras*, no fos lletra mòrta, perque molts de passatgés heu agrahirían y sobre tot ses passatgeres que moltes vegades si se maretjan heu pòden agrahí à n' es fum y no à n' es mal temps de la mar.

*
**

Ja que parlám de vapors, si nòltros fossem s' Empresa destinaríam un vapor hò per passatgés y rès pús, y que fés els viatges de dia, y que no dugués carrech ningun de incomodidat, y que qui hey volgués ana qu' heu pagás hé, procurant qu' hey hagués poca diferència de preu entre ses cubèrtes, segones y primeres, ja que passás de dia. Llavò destinaríam un altre vapor p' es carrech de pòrchs y d' altres mobles qu' emba rasan sa cubèrta, y que també prengués passatgés més barato, per ecsemple axí còm ara está.

D'aquesta manera es públich estaria ben servit y no creym que li anás mal à s' Empresa, perque n' hi ha molts que anirían à Barcelona per pá y per sal, còm sòlen dí, y ara no hey van per no passá mala nit ó per no sentí es rendu y s' oló d' els pòrchs, qu' embafa; ó per altres motius que call, y amb ses condicions qu' he dites hey anirían maldeament haguessen de pagá el doble.

*
**

Don Tòni Corton, Secretari de la Secció d' Arbitris y Foment de l' Associació d' Escriptors y Artistes de España, ha tengut s' amabilitat d' enviar-mós un programa d' es Certámen que celebrara à Madrid aquesta il-lustrada associació.

Desitjosos de contribuí à n' es millor luhiment de tan profitosa fésta, el copiam per tots aquells que vulgan prederhí part.

PROGRAMA.

LLETRES.

GRUPO PRIMER.

Obres presentades per sos autós ab opció à premi:

SECCIÓ 1.ª Lingüística.—Filología.—Retòrica.—Poesía.—Novèles.—Tractats de literatura.—Crítica literaria.

SECCIÓ 2.ª Història.—Geografía.—Etnografía.—Biografía.—Bibliografía.—Arqueología.—Numismática.

SECCIÓ 3.ª Filosofia.—Ciències morals y polítiques.—Ciències exactes, físiques y naturals.—Ciències mèdiques.—Belles arts.—Arts y oficis.

SECCIÓ 4.ª Jurisprudència.

SECCIÓ 5.ª Teología.

GRUPO SEGON.

Obres que pòden aspirá à premis de cooperació:

SECCIÓ 1.ª Coleccions d' autógrafos d' autós clàssichs espanyòls, y autógrafos d' els mateixos sense coleccioná.

SECCIÓ 2.ª Composicions autógrafes d' autors contemporáneos.

SECCIÓ 3.ª Edicions espanyòles d' òbres sobre qualsevol matèria.

SECCIÓ 4.ª Coleccions d' òbres relatives à un ram especial de la ciència.

SECCIÓ 5.ª Coleccions de periòdichs antichs y modèrns.—Id. de folletos.—Id. de fuyes sueltas rares y curioses.

BELLES ARTS.

GRUPO PRIMER.

Obres presentades p' els autors ab opció à premi:

SECCIÓ 1.ª Pintures al òli, aguada, temple, esmalt, vidre, porcelana etc.—Dibuixos, cartons, etc.—Gravats en talla dolça, fusta, aygofòrt y litografia.

SECCIÓ 2.ª Escultures en mármol, guix, fusta, bronzo, argila, etc.—Gravat en buyd.

SECCIÓ 3.ª Arquitectura.—Cròquis, anteprojectes y projectes.—Modèlos, dibuixos, etc.

SECCIÓ 4.ª Música sagrada, dramática, de concèrt y de saló.

GRUPO SEGON.

Obres que pòden aspirar à premis de cooperació.

SECCIÓ ÚNICA. Totes ses des primé grupo que no sían presentades per sos autors.

ART TEATRAL.

SECCIÓ 1.ª Plans ó cròquis de teatros antics y modèrns d' España.—Projectes de teatro.—Modèlos d' escòles d' arts teatrals, etc.

SECCIÓ 2.ª Modèlos d' escenaris.—Maquinaria.—Precaucions quantre incèndis y desgracies.

SECCIÓ 3.ª Bocetos de decoracions, telons, etc., etc.

SECCIÓ 4.ª Trajos, armes, jòyes, mòbles, etc., etc.

SECCIÓ 5.ª Sistemes d' alumbrado.

SECCIÓ 6.ª Retrats y biografies d' autors, actors y cantants espanyòls

SECCIÓ 7.ª Mètode d' enseñaensa de declamació y cant.—Coleccions de Comèdies, trajèdies, dramas, autos sacramentals, saynetes, entremèsos, y tonadilles.—Llibrets y partitures d' òperes y sarsuèles espanyòles.—Estudis crífichs sobre s' art y literatura dramática espanyòla en general.—Coleccions de manuscrits y documents pertanents à l' Història des Teatro espanyòl.—Autògrafos notables y curiosos d' autors, actors y cantants espanyòls.

Industries auxiliars del escritor y artista.

SECCIÓ ESPECIAL. Imprenta, encuadernació, colors, tèles, vases, fotografia, instruments de música, etc., etc.

Per més detalls, ses persones que vulgan contribuhí à s' Exposició, pòren passà pe sa direcció d' aquest Setmanari.

UN ENAMORAMENT.

Ay, María, Marieta,
Qu' estich de desconsolat;
Desde que tú m' has deixat
Que ja fa temporadeta.

Sèt ò vuyt setmanes fa
Qu' amb tú no he conversat,
Ja may m' ho hauria pensat
De tú haverme d' apartá.

Sense tú no puch está;
Y sense tú no puch viure;
No tench fòrsa per escriure
Ni tampòch per conversá.

S' amor si qu' es una còsa
Que no es pòt dí ni pensá
Que qui ha sabut amá
Pòca còsa li ha fét nòsa.

Ay, María Marieta,
Si à tú t' hagués escoltat,
No hauria estat lo qu' ha estat,
Ni tampòch calavereta.

Si jò t' hagués escoltat
Encarara seguiriam
Y tú y jò estariam
Còm dos mariners al mar.

MEMBRITO.

PENSAMENTS.

No es ménos digne d' estimá una hermosa flor per essè cohida dins una róta, qu' aquella qu' es cuy dins un gran y hermós jardí.

Moltes coses assemblan à ses banderes militars. Tènen dos valors; un per lo que son, y s' altre per lo que representan. Es primé, encara qu' essencial, no val rès; es segon, encara que sia relatiu, val molt.

S' honor, es com un líquid; qu' una vegada escampat, se li pot dí.... ¡¡adios, pera sempre!!

Els pares que descuydan s' educació d' els séus fíys, son còm aquells que sens pensarshó, fan armes per entregá al séu major inimich.

Sa majó de totes ses victòries es vencersè à sí mateix.

Son molts els que saben coneixe els altres; però son pòchs els que saben coneixersè à si mateixos.

S' adorno que més engalana una jove, es s' empagahiment y sa vergoña.

Moltes malalties deixan de curarsè per no havè acudit à n' es remey quant era hòra.

Molts no tròban sa felicitat, porque no van p' es camí que conduheix à ella; y quant mes camian, meş s' en decantan.

MESTRE GRINOS.

CRIDA.

Se fa sèbre à n' es públich fumadó que s' últim adelanto à n' es ram de papés per **zigarrillos** es el **PAPE DE TABACH** de fabricació alemana, que sa señora viuda de DON FRANCESCH PLANELLS, des carré des

SINDICAT-59 (CAPELLERÍA)

ha comensat à vendre aquesta setmana dins unes tapes molt apropiades, de colós de pèrta, nègre y dorat.

Aquest papé es el milló avuy en dia,
1.er porque es de fil;
2.ª porque se crema per un igual;
3.^r porque no se desfá à sa boca; y
4.^t porque té à sa séua pasta tabach de ses millós procedències.

Hey ha llibrets gròssos per fé xigarros que pareixquen *puros*; llibrets regulars per fé xigarros còm à purets, y paquets de 1,000 fuyes d' els dos tamañs p' els xigarrés.

Més de 5,000 fumadós de bon gust que fins avuy l' han provat, han promès no deixarló de fumá may més; y lo qu' es per ara, faltan mians per despatxarnè, tants ne demanan.

En trobarán à sa **Papeleria Viuda Planells**, à tots els Estanchs, y à totes ses botigues ahont en vènen d' altres.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Més sap un missè y un ase qu' un missè tot sòl.

SEMBLANSES.—1. En que té puntes.
2. En que tenen cèyes.
3. En que té grans.

4. En que surt de sa Plassa.

TRIANGUL....—Seda-Seda-Sed-Se-S.

XARADA....—Cla-cel.

PREGUNTA....—El testimoni de sa bona concien-

cia.

CAVILACIÓ....—Castañer.

FUGA.....—Cada còsa à son temps y d' estiu cigales.

ENDEVINAYA.—Un fus.

GEROGLIFICH.

+ III a + III a t III n III
ECSEMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un cap à una capa?
2. ¿Y una Iglesia à una taverna?
3. ¿Y una capella à un orenòl?
4. ¿Y una unsa d' òr à una Santa?

TRIANGUL DE PARAULES.

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Omplí aquests pichs amb lletres que lletgides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, un llinatge; sa 2.ª, títol que dona à n' els séus sòcis certa societat; sa 3.ª, un altre llinatge; sa 4.ª, lo que té Palma; y sa 5.ª, una lletra.

ECSEMÉ.

XARADA

Tench dues sílabes
Que son iguals;
Som una fruyta
D' americans.

PREGUNTA.

¿Quin es s' homo més valent del mon?

MESTRE GRINOS.

CAVILACIÓ.

REVENTAR

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

.b.ns.d.r.r.rt.d.s.c.x.m.r.s.c.m.n.s.dr.t

ENDEVINAYA.

Tench sa llengo molt faxuga
Tant si jamech còm si cant
Y es qui me senten s' enfadan
Perque los fas maldecap.

(Ses solucions dissapte qui vé si som dius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Un vey suscriptor.—Gracies per les dècimes que mos ha facilitat. Son un bon vestit per L' IGNORANCIA però hey ha que taparlí alguns forats porque sia del tot passadó còm pòt veure vostè.

10 MAITX DE 1884

Estampa d' En Pere J. Gelabert.